

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 1)

การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารระดับสูงสุด และเป็นส่วนที่ยากที่สุด เพราะจะต้องถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ โดยการบรรยายเป็นตัวอักษรเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามที่ตนเองต้องการจะสื่อ (จรัสลักษณ์ จิรวินิจฉัย, 2546: 7) ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิดและสติปัญญา ผู้ที่จะเขียนได้นั้นต้องเป็นบุคคลที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้มาก สามารถเลือกใช้ถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้องซึ่งทักษะการเขียนจะเกิดในบุคคลใด ๆ ได้นั้นต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (สนธิ สัตโยภาส, 2545: 142) โดยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนให้มีมาตรฐานและพัฒนาทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม โดยเฉพาะการเขียน ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 2)

การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี เป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ (นพดล จันทร์เพ็ญ, 2542: 11) สามารถนำไปสู่การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 45-46) นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธียังเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารไม่ได้นั่นเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดให้

ถูกต้องเสียแต่เริ่มเขียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง (วรรณิ โสภประยูร, 2544: 156)

จากการตรวจสอบการอ่านการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า นักเรียนสามารถอ่านผ่านเกณฑ์ การประเมินร้อยละ 60 แต่ด้านการเขียนสะกดคำ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เขียนสะกดคำได้อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาก โดยเฉพาะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต 1, 2553: 30) เช่นเดียวกับโรงเรียนประชารัฐบารุง ๒ ที่เป็นโรงเรียนแกนนำจัดเรียนร่วม มีนักเรียนเรียนร่วมที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งจากการประเมินผลตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมสามารถอ่านได้เป็นที่น่าพอใจ คือร้อยละ 70.85 แต่ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ในมาตรฐานนี้พบว่าตัวชี้วัดที่นักเรียนต้องสามารถเขียนสะกดคำและการบอกความหมายของคำได้ โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คะแนนการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยร้อยละ 28.63 (ประชารัฐบารุง ๒, 2553: 23) ซึ่งอยู่ในระดับที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือร้อยละ 50.00 ซึ่งเมื่อผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสอนเสริมนักเรียน ได้วัดระดับความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยทดสอบการเขียนสะกดคำในบัญชีคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตามระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำต่ำกว่าระดับชั้นที่ตนเองศึกษาอยู่ กล่าวคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่สามารถเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราในบัญชีคำพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่สามารถเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราในบัญชีคำพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีการสอนที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมมีผลสัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์การประเมินที่โรงเรียนกำหนด

ในการสอนให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเขียนสะกดคำได้นั้นสามารถใช้วิธีการสอนได้หลายวิธี เช่น วิธีการตั้งกฎ (Rule-Based Instruction) โดยครูพยายาม ตั้งกฎเกณฑ์ให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เพื่อให้สะดวกแก่การจดจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรคำนึงถึงหลักภาษาเป็นสำคัญและจะช่วยให้เด็กสะกดคำได้ง่ายขึ้น วิธีการใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน คือ ใช้ทั้งการฟัง การใช้สายตา และการเขียนพร้อม ๆ กัน การสะกดตามครู (Imitation Method) โดยครูพูดไปด้วยว่าคำนั้นประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะและสระใดบ้าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามครูทุกประการ วิธีการกำหนดคำ (World Lists) โดยครูเขียนคำยากลงบนกระดาน ให้เด็กลอกคำเหล่านั้นลงในสมุดครูให้เด็กฝึกสะกดคำเหล่านั้นปากเปล่าและเขียนสะกดคำด้วยตนเอง (ผดุง อารยะวิญญู, 2544:82-83) นอกจากนี้ผดุง อารยะวิญญู และ สุวิทย์ พวงสุวรรณ (2554:77) ยังได้เสนอแนะวิธีการสอนสะกดคำไว้หลายวิธี เช่น การฝึกฟัง (Auditory Perception) เสียงสระ เสียงพยัญชนะ ทั้งพยัญชนะต้น และพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) เมื่อเข้าใจระบบเสียงในภาษาและสัญลักษณ์ที่ใช้แทนหน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงพยัญชนะ แล้วจึงลงมือฝึกการสะกดคำ หรือการฝึกจำทั้งคำ (Visual Memory Word) ซึ่งเป็นการ

จำทั้งคำโดยให้จำทั้งคำว่าแต่ละคำประกอบด้วยพยัญชนะและสระใดบ้าง รวมทั้งการใช้ประสาทรับรู้หลายด้าน (Multisensory Method) โดยผ่านการฟัง การใช้สายตา การสัมผัสและการดมกลิ่น การรับรู้ที่นำมาใช้ในการสอนสะกดคำและการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) ซึ่งภายในห้องเรียนประกอบด้วยหนังสือคำศัพท์ หนังสือต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการอ่าน อาจมีเกมสะกดคำให้นักเรียนได้เล่นด้วย

การสอนสะกดคำโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็นแนวทางหนึ่งในหลาย ๆ แนวทางของการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เขียนสะกดคำได้ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เบอร์นิซ แมคคาร์ธี (Bernice McCarthy) เป็นนักการศึกษาที่ได้ทำการวิจัยพัฒนา 4 MAT Model (McCarthy, 1990: 17 อ้างถึงใน เอียร์ พานิช, 2554:26-31) มาจากแนวคิดของเดวิด คอลบ์ (David Kolb) ซึ่งกล่าวว่า ผู้เรียนมีการเรียนรู้สองแบบ คือจากรูปรธรรม และนามธรรม จากนั้นนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียน 4 แบบ (4 MAT Model) เพื่อตอบสนองพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน 4 แบบ คือ นักจินตนาการ นักคิดวิเคราะห์ นักคิดด้วยสามัญสำนึก และนักเปลี่ยนแปลง โดยมีขั้นตอนดำเนินการ 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ ผู้สอนเริ่มต้นจากการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ว่า ทำไมตนจึงต้องเรียนรู้เรื่องนี้ ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ และยอมรับความสำคัญของเรื่องที่เรียน ขั้นที่ 3 การพัฒนาประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนแล้วผู้สอนจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดขึ้นด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 การพัฒนาความคิด โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้ ขั้นที่ 6 การสร้างชิ้นงานด้วยตนเอง ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผลงานและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ และขั้นที่ 8 การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด (ทศนา แซมณี, 2548:263-264)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ได้ถูกนำไปใช้ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (สิริวรรณ ตระสุนนท์, 2542 : 93 ; เสมอใจ จงเจริญคุณวุฒิ, 2545: 66; ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม, 2546:3) นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ยังเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสมอง ผู้เรียนตอบคำถามได้ว่า “ทำไม” ต้องเรียนเรื่องนั้น “อะไร” คือสิ่งที่ต้องการเรียน ครูผู้สอนต้องนำผู้เรียนให้ฝึกคิดเชิงนามธรรม สู่โลกจริง “อย่างไร” จะทำงานชิ้นนี้อย่างไร “ถ้า” ช่วยให้เรามองเห็นช่องทางการประยุกต์ใช้ความรู้ กระบวนการเรียนรู้สามารถตอบสนองความต้องการและพัฒนาการทางสมองของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความรู้สึกรับรู้ประสบการณ์ ทักษะ กระบวนการแสวงหาความรู้ ความคิด และการกระทำเพื่อสร้างผลงานแห่งการเรียนรู้อย่างหลากหลาย (กิตติชัย สุธาสิโนบล, 2545: 32) การจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ 4 MAT ยังเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะเก่ง ดี มีสุข ทำให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน กิจกรรมมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ทำให้ครูและนักเรียนไม่เบื่อหน่าย กิจกรรมสามารถ

ยึดหยุ่นได้ ครอบคลุมวัตถุประสงค์และกลวิธีต่าง ๆ ตามความถนัดความสนใจ (กิตติคม คาวีรัตน์, 2543: 31)

ปัจจุบันครูและนักการศึกษาเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ จึงได้มีการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียน พบว่า แบบฝึกทักษะสามารถแก้ปัญหาการสอนเขียนสะกดคำได้ดีวิธีหนึ่งซึ่ง วนิดา สุขวนิช (2536: 3) และ ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537: 2) ให้ความเห็นว่าแบบฝึกเป็นส่วนที่เสริมให้นักเรียนเกิดทักษะเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อการสอนที่ช่วยลดภาระของครู ตลอดจนให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าถ้านำแบบฝึกมาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT น่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนสูงขึ้น

จากปัญหาและความสำคัญของผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT และแบบฝึกดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิด การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT มาใช้ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3-4 โดยเลือกศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 โรงเรียนประชารัฐบำรุง 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และยังเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่ใช้ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระหว่างก่อนกับหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ผู้วิจัย กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 790 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำที่กำลังเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนพระราชรัฐบำรุง ๒ อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ขอบเขตเนื้อหา

คำที่มีตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตรา ตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 20 คำ จำแนกเป็น 10 รูปแบบ คือ ส ต ตี ศ ท ษ ช ตร ฐ ต เป็นตัวสะกดแต่ละรูปแบบประกอบด้วยจำนวนคำ ดังนี้

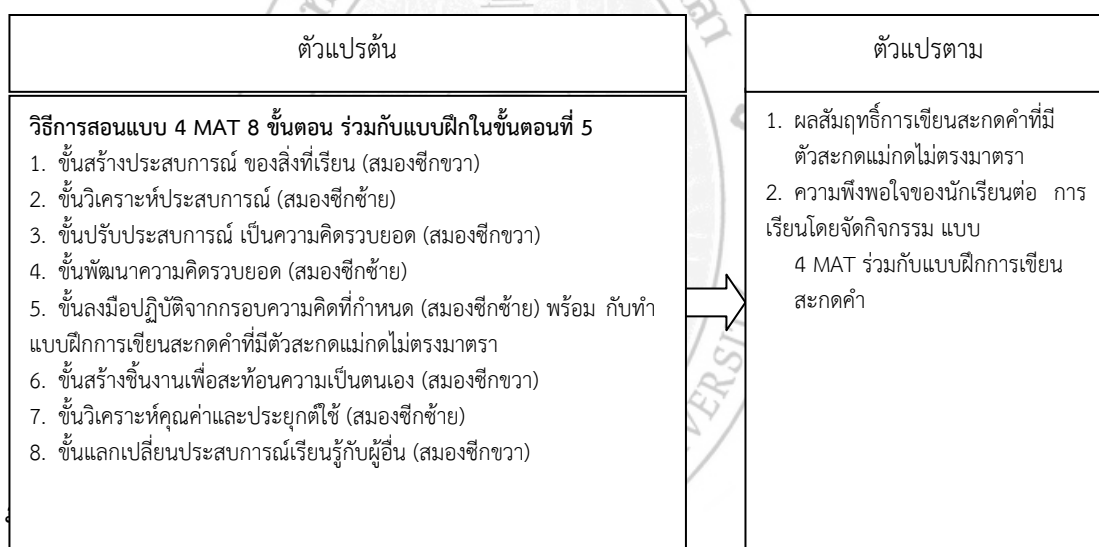
รูปแบบที่ 1	คำที่สะกดด้วย	ส	ได้แก่	โบสถ์ แก้ว
รูปแบบที่ 2	คำที่สะกดด้วย	ต	ได้แก่	ชีวิต สัตว์
รูปแบบที่ 3	คำที่สะกดด้วย	ตี	ได้แก่	ญาติ ชาติ
รูปแบบที่ 4	คำที่สะกดด้วย	ศ	ได้แก่	ทิศ อากาศ ประเทศ

รูปแบบที่ 5	คำที่สะกดด้วย	ท	ได้แก่	บาท วิทย์
รูปแบบที่ 6	คำที่สะกดด้วย	ษ	ได้แก่	พิษ วิเศษ โทษ
รูปแบบที่ 7	คำที่สะกดด้วย	ช	ได้แก่	บวช พี่ช
รูปแบบที่ 8	คำที่สะกดด้วย	ตร	ได้แก่	บัตร บาตร
รูปแบบที่ 9	คำที่สะกดด้วย	ฐ	ได้แก่	อิฐ
รูปแบบที่ 10	คำที่สะกดด้วย	ถ	ได้แก่	รถ

ขอบเขตระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม – เดือนกันยายน รวมทั้งหมด จำนวน 20 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนของครูเรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กดไม่ตรงมาตราโดยใช้ลำดับขั้นการสอนทั้ง 8 ขั้นตอนร่วมกับการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำในขั้นตอนที่ 5 ของกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน 4 แบบ ดังนี้

แบบ Why สร้างประสบการณ์เฉพาะผู้เรียน

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ (สมองซีกขวา)

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ประสบการณ์ (สมองซีกซ้าย)

แบบ What พัฒนาความคิดรวบยอดของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 บอณาการการสังเกตไปสู่ความคิดรวบยอด
(สมองซีกขวา)

ขั้นที่ 4 พัฒนาความคิดรวบยอด (สมองซีกซ้าย)

แบบ How การปฏิบัติและการพัฒนาแนวคิดออกมาเป็นการกระทำ

ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามความคิดรวบยอด (สมองซีกซ้าย) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แผนละ 3 กิจกรรม

ขั้นที่ 6 ปรับแต่งเป็นแนวคิดของตน (สมองซีกขวา)

แบบ If การบอณาการประยุกต์ใช้กับประสบการณ์ของตน

ขั้นที่ 7 วิเคราะห์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ (สมองซีกซ้าย)

ขั้นที่ 8 แลกเปลี่ยนความรู้ของตนกับผู้อื่น (สมองซีกขวา)

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาปกติ แต่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำมาตราแม่กตที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

3. ตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตรา หมายถึง พยัญชนะที่ใช้บังคับเสียงท้ายคำ ต่อไปนี้ ส ต ติ ศ ท ษ ช ทร ฐ ต เวลาออกเสียงเหมือน ต สะกด เป็นคำตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยคัดเลือกคำที่นักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำได้ เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำที่มีความหมาย สื่อความได้ จำนวน 20 คำ

4. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถที่นักเรียนแสดงออกด้วยการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่กต โดยการเขียนพยัญชนะ สระและตัวสะกดได้ถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่กตที่ไม่ตรงมาตรา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดสอบโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดแม่กตไม่ตรงมาตรา
2. ครูและผู้สนใจสามารถนำการสอนเขียนสะกดคำ โดยใช้การจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ไปใช้ฝึกให้นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง และมีเจตคติที่ดีต่อการสะกดคำศัพท์
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาการฝึกเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราในมาตราอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ ได้